1969 மார்ச் 13]

திரு. பி. வேலுசாமி : சார், இன்னும் சில பூமிகளிலே விவசாயம் செய்பவர்கள் கடன் வாங்கி நீதிஸ்தலங்களுக்குப் போன பிறகுதான் பட்டா கிடைக்கிறது. எனவே, 25 வருடங்கள், 30 வருடங்கள் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கக் கூடிய முறை இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : அது சம்பந்தமான குறை இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் கண்டிப்பாகக் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஆர்.பொன்னப்ப நாடார் : சார், பட்டா வழங்குவதில் கன்னியா குமரி ஜில்லாவில் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் அமலாக்கப்படவில்லை. எனவே, போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை அந்த ஜில்லாவில் அமல் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் எந்தக் கட்டத்தில் அமுல் படுத்த வேண்டுமோ அதைப்பற்றிய யோசனையை அரசாங்கம் செய்யும். முற்பகல் 10–00

திரு க.கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர் : சபாநாயகர் அவர்களே, கோடாரங்குளம், செவந்திபுரம் முதலிய கிராமங்களில் இன்னும் அதிகமான வழக்குகளைப் போட்டு, அங்கே பயிர் செய்கிற விவசாயிகள் இந்த இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தினுடைய பயனைப் பெற முடியாமல், காலதாமதம் செய்து வருவதால் இந்த அரசாங்கம் அந்த வழக்குகளை உடனடியாக தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்து, அந்த விவசாயிகள் பயன் பெறும்படி செய்ய துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : நீதிமன்றங்கள், சட்டமன்றங்கள், நிர்வாகத்துறை எல்லாம் ஜனநாயகம் செம்மையாகவும், தூய்மையாகவும் நடப்பதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகின்றன.

திரு க.ர. நல்லசிவன் : இதற்கு முன்னால் நண்பர் கேட்ட கேள்வியைத் தான் கேட்கிறேன். அதாவது, இந்த இனம் ஒழிப்பு சட்டத்தின் கீழே யாரெல்லாம் நிலம் கைப்பற்றி, சட்ட விரோதமில்லாமல் தங்களுடைய நிலங்களை கையிலே வைத்திருக்கின்றார்களோ, அவர்களுக்குப் பட்டா கிடைப்பது கிடையாது. மற்ற, சட்டவிரோதமான நிலையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு உள்ளது இதிலே. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனத்திலே கொண்டு இரு சாராருக்கும் பட்டா கொடுப்பதிலே தீவிர கவனம் செலுத்துவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே.ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் வெகு தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், எங்கோ ஒரு தவறு நிகழ்கின்றது என்ற காரணத்தைக் காட்டி அதை பொதுவாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக்குறிக்கும்.]

(2) கவன ஈர்ப்பு

(அ) அருப்புக்கோட்டையில் கடன் தவணை செலுத்தாத நெசவாளர்கள், வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியம் ஒன்றை திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் மாண்புமிகு கல்வித்–தொழில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள்.

திரு சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசர அவசியப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

" அருப்புக்கோட்டை நகரில் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு தமிழக அரசு கொடுத்த கடன் தொகையுடன் அவர்களுக்கு கட்டிக் கொடுத்த 200 வீடுகளில் இருக்கும் மேற்படி நெசவாளர்கள் வருமானக் குறைவு காரணமாக தவணைத்தொகையை உரிய காலத்தில் செலுத்தாததால் 20—2—1969-ம் தேதியன்று கூட்டுறவு அதிகாரிகள் போலீஸ் உதவியுடன் வந்து அவ்வீடுகளிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றியுள்ள நிலைபற்றி ."

***மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன்** : அருப்புக்கோட்டையில், நெசவாளர் குடியிருப்புக் காலனியில் வசிப்பவர்கள் உரிய காலத்திற்குப் பின்னரும், மாதத் தவணை தொகைகளைச் செலுத்தத் தவறியதற்காக அவர்களை 20—2—1969 தேதியன்று காவலர் அப்புறப்படுத்தியதைப்பற்றி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுகாதார வசதிகளுடன் வீடு, தொழிலிடத்தை அடைந்து அதனைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு, நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இவ்வீட்டு வசதித் திட்டம் தகுந்த இணைய பகுதிகளில் தகுதியுடைய நெசவாளர்களுக்கு நீட்டிப்பது, அது வெற்றிகரமாகச் செயல்படுவதைப் பொறுத்ததாகும். அதாவது, இச்சங்கங்கள் அரசிற்கு செலுத்த வேண்டிய கடனைத் திருப்பச் செலுத்துவதற்குச் வசதியாக இச்சங்கங்களுக்கு நெசவாளர் உறுப்பினர்கள்—குடியிருப்போர் மாதத் தவணைகளைத் தவறாமல் திருப்பிச் செலுத்தினால் தான், திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுகிறதெனலாம். அரசு நிதி உதவி பெற்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டை நெசவாளர் கூட்டுறவு வீட்டு வசதிக் காலனியைச் சேர்ந்த நெசவாளர் உறுப்பினர்களுக்கு 200 வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு 1957-ல் அனுமதி அளித்தது. இவ்வீடுகள் கீழே விவரித்துள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஐந்தின் உறுப்பினர்களால் கட்டப்பட்டு அனுபோகத்தில் உள்ளன :—

			வீடுகள்.
1	அருப்புக்கோட்டை நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	85
2	புளியம்பட்டி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	72
3	திருநகரம் சாலியர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	20
4	பொட்டுலுப்பட்டி செங்குந்தர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.		17
5	புளியம்பட்டி செங்குந்தர் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்	..	6
	மொத்தம்	..	200

கூட்டுறவு வீட்டு வசதிக் காலனியில் பங்கு மூலதனம் பகுதியை ஈடு செய்வதற்கு அந்தந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்தந்தச் சங்கங்களால் ரூ. 500 வரை பங்கு மூலதனக்கடனும் வழங்கப்பட்டது. இதற்கு $3\frac{1}{2}$ சதவீத வட்டி மட்டுமே வாங்கப்பட்டது. கடன் பகுதியுடன் அரசு அனுமதித்துள்ள இத்தொகைக்கு மேலாக, இச்சங்கத்தின் நிர்வாகச் செலவு, பொது வசதிகள் முதலியவற்றுக்கான செலவு அந்தந்த வீடுகளுக்கு விகிதாச்சாரமாகப்பற்று எழுதப்பட்டன. அதன்மேல், தவணைத் தொகைகள் முடிவு செய்யப்பட்டு உரிய சங்க உறுப்பினர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்றன. உறுப்பினர்கள் எழுதிக்கொடுத்த தவணைக் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் செலுத்த வேண்டிய மாதத் தவணைத் தொகை ரூ. 16 அல்லது ரூ. 17 ஆகிறது.

வீடுகள் கட்ட அரசு ஒப்பளித்த ரூ. 5·62 லட்சம் மொத்தக் கடனில் 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி, இச்சங்கம் கட்ட வேண்டிய அரசுக் கடன் ரூ. 3·81 இலட்சம் ஆகும். 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி நிலவரப்படி, முதலும் வட்டியுமாக இச்சங்கங்கள் செலுத்திய மொத்தத் தொகை ரூ. 2·96 இலட்சம் ஆகும். அனேகமாக எல்லா நேர்வுகளிலும் காலனியில் குடியிருப்போர் தவணைத் தொகைகளை சங்கங்களுக்கு முறையாகச் செலுத்தாத காரணத்தால் உரிய தேதிக்குப் பின்னரும் கட்டாமலுள்ள அசல் வட்டி தண்ட வட்டி ஆகியவற்றின்கீழ் அவர்களிடமிருந்து நிலுவையாகவுள்ள தொகை மிக அதிகமாக உள்ளது. பங்கு மூலதனக் கடன், வீட்டுக் கடன் இவற்றின் மீதான தவணைத் தொகைகளை, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மூன்று முதல் நான்கு தறிகள் வேலை செய்வதால் உறுப்பினர்கள் எளிதில் செலுத்தியிருக்கக் கூடும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உறுப்பினர்களுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு தறிகள் இருந்தபோதிலும்கூட, இச்சங்கங்களுக்கு ஒரே ஒரு தறியை மட்டுமே இவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். மற்ற தறிகளைத் தறி உடையார் தறி முதலாளிகளுக்கு வேலை செய்ய பயன்படுத்துகின்றனர். சில நேர்வுகளில் இவை சங்கங்களுக்கு இத் தறிகளைப் பயன்படுத்துவதேயில்லை.

மேலும், நெசவாளர் உறுப்பினர்களிடமிருந்து அசல், வட்டி, தண்ட வட்டி குறித்து அதிகத் தொகை நிலுவையாக இருந்தபோதிலும், ஐந்து நெசவாளர் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் தங்கள் சொந்த நிதியிலிருந்து அரசாங்கக் கடன்களை முறையாக அரசுக்குத் திருப்பிச்செலுத்திக் கொண்டுவருகின்றன. அதாவது இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியிடமிருந்து வாங்கிய நடைமுதல் மூலதனத்திலிருந்து, இவை இக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தி வருகின்றன. இதன் விளைவாக, உற்பத்திக்கான நடைமுதல் மூலதனம் குறைந்து விடுகிறது. மொத்த வாணிகத் தொகை சரிவடைவதால், இவர்களுக்கு விரயம் ஏற்படுகின்றனர். நெசவாளர் குடியிருப்பு காலனிகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் செயற் குறிப்பை இந்திய அரசு ஒப்புக் கொள்ளாததால், வீட்டுக் கடன் மீதான அதே $4\frac{1}{2}$ சதவீத வட்டியை மாநில அரசு இந்திய அரசுக்குத் செலுத்த வேண்டியதாகிறது. மாநில அரசுகளிடமிருந்து நிலுவையாயுள்ள இத்தகைய கடன் தவணைகளின் மீது, இந்திய அரசு தண்ட வட்டி விதித்து வசூலிக்கின்றது.

நெசவாளர்களை வெளியேற்றுவது சம்பந்தமாக, கடந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிலுவை செலுத்தாத ஐந்து பேர், ஒவ்வொருவரும் ரூ. 1,000-க்கு மேல், செலுத்தத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் நால்வர் 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ம் தேதியன்று வெளியேற்றப்பட்டனர். ஒரே ஒரு நேர்வில் அந்த வீட்டில் அவ்வமயம் குழந்தை பிறந்ததால் வெளியேற்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : ஐயா, மாதம் ஒன்றுக்கு சுமாராக ரூ. 16. அல்லது ரூ. 17 ஒரு நெசவாளி வாடகையாக, அந்த தவணைத் தொகையாக கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்தத் தவணைத்தொகையை குறைந்த அளவுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 6 அல்லது ரூ. 7 கொடுக்கும்படியாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் அவர் தங்கள் முழுத் தொகையையும் திருப்பித் தருவதற்குத் தேவையான அவகாசம் கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது ரூ. 16, ரூ. 17தான் இருக்கின்றது. இந்த நெசவாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாடு பல இடங்களிலே இருக்கிற காரணத்தால் அந்தந்த பகுதியிலே எவ்வளவு அசல் வர வேண்டியிருக்கிறது, வட்டி, தண்ட வட்டி எவ்வளவு வர வேண்டி இருக்கிறது போன்ற விவரங்களையெல்லாம் சேகரிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது. அந்த விவரங்கள் வந்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்பதை பரிசீலிக்கலாம்.